

Rigsadvokaten

Frederiksholms Kanal 16

1220 København K

Att. MMA026

rigsadvokaten@ankl.dk

J.nr. RA-2016-521-3831

Vores ref. MA-CE. 26031-2017

D.29. januar 2016

Idet der vises til Rigsadvokatens skrivelse af d. 10. januar då, hvori Rigsadvokaturen efterspørger begrundelse for den i sagen rejste påstand om inhabilitet hos Rigsadvokaturen.

Dette er der redegjort overfor ved skrivelse til Justitsministeriet, senest d. 7. april 2016, med efterfølgende rykkere på svar.

Anmeldelsen omhandler Rigsadvokatens behandling eller mangel af samme i Scandinavian Star forbrydelsen.

Det kan til sagen oplyses, at Folketingets nuværende ombudsmand, på samme grundlag, overfor Folketingets retsudvalg, egenhændigt, har påberåbt sig inhabil til foretagelse af behandlinger i sagen om Scandinavian Star forbrydelsen idet, ombudsmanden tidligere har virket som Rigsadvokat og derved er, at betragte som værende anmeldt i sagen om Scandinavian Star forbrydelsen.

Ombudsmandens hverv i sagen om Scandinavian Star forbrydelsen, er derfor overgivet til en landsdommer, der således objektivt, skal vurdere på sagen imod Ombudsmanden.

Det er vores klare opfattelse, at Rigsadvokaturen i sagen om Scandinavian Star forbrydelsen, har brudt forvaltningsloven, samt andre forhold, der har medført, at forurettede, efter Scandinavian Star, ikke er blevet hørt, og det samme gør sig gældende for to af de tre straffedømte, hvor Rigsadvokaturen i begge tilfælde, har blokeret for en genoptagelse af straffesagen fra Højesteret i november 1993, alene fordi Rigsadvokaten ikke har ønsket det. Vi som berørte, kan sagtens forstå Rigsadvokaturens motiv. Det ville være en anderkendelse af, at anklagemyndigheden fra starten begik fejl, således;

1. At,

Henrik Johansen & Ole B. Hansen hverken var ejer eller reder af skibet Scandinavian Star.

2. At,

Selskaberne, som Johansen og Hansen blev dømt igennem, ikke havde nogen eksistens d. 7. april 1990.

3. At,

Den danske stat ikke havde ret til, at udøve jurisdiktion i sagen.

4. At,

Der blev afgivet urigtige koordinat for skibets Mayday, så det skulle se ud som om, haveriet skete i internationalt farvand. Fakta var svensk territorialfarvand.

5. At,

Anklagemyndigheden/Politiet aldrig har været i besiddelse af et eneste retspåtegnet dokument, der kunne påvise, at skibet var ejet eller drevet af Johansen eller dennes påståede selskaber.

6. At,

Anklagemyndigheden ikke har kunnet fremføre bevis for påstanden om værdien og det faktiske udbetalte erstatningsbeløb på skibet, men udelukkende har forholdt sig til gætterier og påstande, dels om skibets værdi samt størrelsen på udbetalte kaskoerstatninger. Der er uden hold i fra virkeligheden.

7. At,

Anklagemyndigheden ikke har forholdt sig til skibets registrerede ejer d. 7. april 1990, SeaEscape Cruises Ltd, som da var et datterselskab under DFDS, og som NOU 1991 side 81-87 anfører, hvem der må anses som ejer, må i det væsentligste afgøres mellem private aktører. Men her har anklagemyndigheden afgjort, at den ikke registrerede ejer altså var ejer af skibet. Det er en fejl.

8. At,

Politimesteren på Frederiksberg, d. 7. august 1990, modtog besked fra Den Danske Ambassade i London, igennem Industriministeriet og Udenrigsministeriet, hvoraf det fremgik, at Scandinavian Star pr. d.31. juli, var ejet af SeaEscape Cruises Ltd., som var et DFDS datterselskab og, at SeaEscape Cruises Ltd, siden d.30. marts 1990 og altså frem til udskriften d. 31. juli 1990, dvs., under branden, ejet af SeaEscape Cruises Ltd. Denne oplysning fremgår ikke af de sagsakter som Sø og Handelsretten samt Højesteret behandlede i 1992-1993. Det er endvidere oplyst, at SeaEscape Cruises Ltd. - DFDS, siden 1984, havde haft det operationelle ansvar for skibets drift og, at dette fortsatte efter d. 30. marts 1990, hvor Niels Erik Lund er indskrevet på vegne af SeaEscape Cruises Ltd., som maning owner, samt det forhold, at Niels Erik Lund m.fl. under en igangværende opbygning af straffesag, foretog "fiktive" tilbagedateringer af skibets ejerforhold, netop så det skulle se ud som om, at skibet før branden, var købt og overtaget af Henrik Johansen. Det forhold har Rigsadvokaten blåstemplet stik imod sund fornuft. Lad mig gøre opmærksom på, at ved ejerskifte af skibet Scandinavian Star, februar 1994, er sælger opført som SeaEscape Cruises Ltd. og køber er Niels Erik Lunds selskab (ISP)International Shipping Partners samt selskabet St. Thomas Cruises Ltd, ligeledes et Lund selskab. ISP selskabet er stiftet d. 1. april 1990 hvor medstifteren og den der betaler for stiftelsen, er selskabet Marne Investment Ltd, som er et selskab ejet af danske DFDS.

9. At,

Rigsadvokaten ikke har ønsket eller kunne fremlægge et eneste dokument hvoraf det fremgår, at Henrik Johansen skulle have betalt en eneste krone for skibet forud for branden d. 7. april 1990, men samtidig er vidne om, at Henrik Johansen påtog sig ansvaret som ejer, der medførte et skatteteknisk fradrag på ca. 100 millioner d.kr., selv om dette var et falsum. Han var netop ikke ejer.

10. At,

Anklagemyndigheden overser fabrikerede og falske dokumenter, der bliver indlagt i sagen d. 11. april 1990, for at fjerne fokus på skibets rette ejerforhold. Her er der tale om forsikringsbilag fra Fjerde Søforsikring, der i samme sag, nu optræder i flere versioner. Det er bevisligt, at de er falske. Kopi kan rekvireres ved henvendelse hertil.

11. At,

Rigsadvokaten, trods gentagne anmodninger om genoptagelse siden 1990, total 12 anmodninger, igen og igen har forsøgt, at vildlede, ikke bare overlevende og pårørende, men også Justitsministeriet, Folketinget og endelig offentligheden med urigtige oplysninger om Scandinavian Stars ejer og rederforhold samt forsikringsforhold.

12. At,

Rigsadvokaten, ikke har villet forholde sig til domme fra Oslo Tingsrett 2005-2006, udtalelser fra en byretsdommer, der behandlede en civilsag i Oslo Tingsret i 2005 og endeligt, at Rigsadvokaten ikke har forholdt sig til skriftlig udtalelse fra daværende Retspræsident for Sø og Handelsretten, oktober 2013 om, at ejerforholdet, i dag viser sig, at være anderledes end det der fremkom i retten i 1990.

13. At,

Rigsadvokaten/Anklagemyndigheden/Politiet ikke er i stand til eller har ønsket, at fremkomme med en redegørelse over de første 48 timer fra brandens start kl. 02 natten til d. 7. april 1990.

Hvordan kan sagen havne hos danske Anklagemyndigheder og hvem pressede på for, at sagen straks skulle fordeles mellem Danmark, Sverige og Norge uden nogen havde kendskab eller dokumentation for ejer og rederforhold eller rette værneting. Hverken Danmark eller Norge havde retten til, at udøve jurisdiktionen. Er Rigsadvokaten fortsat uenig heri, så lad dette spørgsmål prøvet ved retten. Men det er min klare og berettede opfattelse, at Rigsadvokaten værges sig ved, at denne sag skal nærme sig en ny rets behandling.

Oven i Rigsadvokatens og Anklagemyndighedens forkludringer, godkender man, som "hævn" ulovlige ransagninger af danske **ikke mistænkte eller sigtede personer** på private adresser, på en begæring fra norsk Politi. Dette er stik imod retsplejen og sund fornuft.

Ransagning pågik på mit kontor og hjemme på min adresse i Korsør i januar 2015. Ved ransagningen gik udenlandske politifolk rundt på mit kontor og i mit hjem, **uden** opsyn af dansk Politi. Der var ved ransagningen, kun et vidne til stede, alt imens norske politifolk ransagde flere steder på en gang, hvilket fratog vidnet retten til, at være observant på hvad der foregik. Ved ransagningen blev der beslaglagt en del dokumentation i form af ca. 130 ringbind af privatejendom, herunder et antal computere, harddiske samt USB stiks. Der blev ikke efterladt nogen liste over det beslaglagte. Ved udleveringen, flere måneder efter ransagningen, kunne det således konstateres, at der manglende noget materiale, som anført i klagen. Dertil beskadiget computerudstyr, manglende USB stiks, mapper med bl.a. manuskript til en bog der skulle udkommet i 2016 samt div. kort over skibet Scandinavian Star. Der er brugt mere end 1.000 timer for, at genskabe filer på beskadiget computerudstyr og genskabelse af manuskripterne til bogen.

Derfor tillader jeg mig, at rejse et kontant krav på erstatning **kr. 500.000** for ulejligheden, skade på omdømme og agtelse efter avisomtaler mv.

Jeg skal gøre opmærksom på, at størstedelen af ransagningen og den måde ransagningen blev gennemført på d. 19. januar 2015, er tapet, herunder anklagende og truende sprog fra ansatte ved Københavns Politi. Hertil bemærker jeg mig ligeledes, at senioranklager, Jacob Buch Jepsen, bør stille hos Rigsadvokaten og forklare sig, idet Jepsen klart har overtrådt sit embedsansvar.

Det baghold der blev foretaget i Københavns Byret, hvor jeg blev tilbageholdt og **truet** med fængsel, er totalt uacceptabelt. Dertil kommer, at to betjente fra Københavns Politi, med truende stemme beretter for min sammenlevende på bopælen i Korsør bl.a. at jeg **var anholdt**, dog uden sin rigtighed. Jeg ser sagen som en meget graverende grov karakter og et magtovergreb begået med Rigsadvokatens godkendelse i en sag, som ikke havde noget dansk anliggende.

Det er efter min opfattelse i strid med retsplejelovens regler, at udenlandsk politi, uden opsyn, kan ransage og fjerne koster og effekter på dansk grund. Det har været en psykisk belastning, at dette forhold i det hele taget blev godkendt og gennemført ved accept fra den danske Rigsadvokatur/Anklagemyndighed.

Jeg skal derfor oplyse, at der pt. pågår en sag imod Rigsadvokaturen, som ligger til behandling og høring i Justitsministeriet, Folketingets Ombudsmand samt Folketingets retsudvalg, hvorved det for nuværende må anfægtes, at Rigsadvokaturen betragtes som værende inhabil og af samme grund kan sagen ikke påklages dertil.

Jeg skal således, på det nu forligende grundlag opfordre Rigsadvokaten til, at overlade klageafgørelsen samt det rejste påstandskrav til domstolene eller anmode Folketingets retsudvalg samt og eller Justitsministeriet om, instruks der måtte være i den konkrete sag, der kan gøres gældende. Justitsministeriet samt Folketingets retsudvalg er med denne skrivelse, gjort bekendt med problematikken i denne sag.

Rigsadvokaten er den stærke part i denne sag, der på skatteborgernes regning, alene har til formål, at trække sagen rundt i manegen, både overfor mig som forurettet statsborger, men også i sine vildledninger til respektive andre myndigheder og politikere, og ikke mindst ministre. Jeg finder af samme grund, at Rigsadvokaten bør overgive sig og lade sagen prøve for domstolene.

Mit krav på erstatning og oprejsning bedes behandlet separat. Klagen over Rigsadvokaten bør tilgå domstolene med det følge, at Rigsadvokaten samtidig accepterer straffesagen fra 1993 skal gå om.

Jeg skal samtidig anmode om partsstatus i sagen, som forurettet på vegne af overlevende samt pårørende således, at det også er mit krav, at straffesagen genoptages fra 1993 tilsvarende jf. anmodninger fra dømte Hugo E. Larsen samt Ole B. Hansen.

Jeg skal bede om svar på denne klage senest 4 uger fra d.d.

Hilsen



Mike Axdal Kjærsvvej 106, 4220 Korsør

cc. Folketingets Retsudvalg – Justitsministeriet - EMD